

Godkendelse, og skulde det da vise sig, at man ikke kan tiltræde den, saaledes som det lykkedes Regeringen at skaffe den til Veje, har man jo altid den Udvej at stemme imod den paa dette Tidspunkt. Nu, da fremmede Fiskere ere gaaede ind med deres Trawl i Kattegattet, hvorved de i høj Grad kunne genere de danske Fiskeres Garnredskaber, finder jeg ikke, at man kan undlade at give Regeringen Bemyndigelse til at forhandle med de fremmede Magter og se at faa dem til at tiltræde en Konvention, som indeholder Frednings- og Ordningsbestemmelser for Fiskeriet i de her omhandlede Farvande. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget og de stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Som man vil se af Betænkningen er der et Mindretal af 3 Medlemmer, der ikke har tiltrædt Ændringsforslaget under Nr. 2. Dette Mindretal har ment, at det vilde have været baade det for Sagen heldigste og det mest konsekvente, at vi her havde sagt, hvorledes de Fredningsbestemmelser, vi kunde ønske, skulde være, saa at Regeringen havde faaet i alt Fald et langt solidere Grundlag for sine Forhandlinger dels med den svenske Regering og dels med de andre Regeringer, der ere interesserede i det Fiskeri, som denne Konvention omfatter. Det har været os umuligt at blive klar over, hvorfor der ikke i en bestemt Udtalelse med Hensyn til Fredningsbestemmelserne skulde ligge det sikreste Grundlag for den danske Regering i dens Forhandlinger med udenlandske Regeringer. Der er ganske vist i det Ændringsforslag, som vi ikke have kunnet tiltræde, sagt, at Artiklerne V. og VIII. i Konventionen indtil videre skulle udgaa, og dernæst, at de Fredningsbestemmelser, som eventuelt komme i Konventionen, skulle være anderledes end de, der ere anførte i disse Artikler, men der er ikke sagt det mindste om, hvorledes disse Fredningsbestemmelser skulle være, ikke det mindste, om Maalet f. Eks. for de Fisk, der ere nævnte, skal være højere eller lavere, eller om vi ville gaa ind paa Trawl- eller Snurrevaadfiskeriet o. s. v.; det siges blot, at hvad der staar i disse Artikler, ere vi ikke tilfredse med. Det er ikke sagt, hvilke Fredningsbestemmelser vi ville have, med Undtagelse af, at der i Betænkningen er nævnt, at eventuelle Maalbestemmelser bør indskrænkes til at gælde over for Dæksfartøjer, der fiske uden for Øresund. Det Mindretal, paa hvis

Vegne jeg taler, har ikke kunnet forstaa, at det er et solidt og heldigt Grundlag for Forhandling, og yderligere ere vi bange for, at den danske Regering, naar der gennem de Forhandlinger, der føres med Sverige, Norge, Tyskland og England, kommer en Overenskomst i Stand, vil staa omtrent magtesløs med Hensyn til Forandring af de Fredningsbestemmelser, der staa i en saadan Konvention. Havde vi derimod paa Forhaand sagt, hvad vi kunde ønske med Hensyn til Fredningsbestemmelser, var det vel ikke givet, at de andre Regeringer vilde tiltræde dem, men for saa vidt den danske Regering kunde faa det gennemført, saa havde den ogsaa heri Sikkerhed for, at en saadan Konvention gik igennem her i Rigsdagen, og man skulde synes, at allerede det, at der herfra mødes op med Fredningsbestemmelser, maa over for de Regeringer, der sætte Pris paa en Konvention, have nogen Vægt, og at det maa foretrakkes, fremfor at Landbrugsministeren skal komme og sige: Vi ville gerne have nogle andre Fredningsbestemmelser end dem, der staa i Konventionen, men hvilke disse Forandringer skulle være, kunne vi vel tale om, men jeg kan ikke indestaa for, at den danske Rigsdag vil tiltræde dem. Landbrugsministeren vil saa være ganske ude af Stand til at bruge det som Grundlag for Forhandlinger dels med Sverige og dels med de øvrige Magter. Vi have ikke villet stille noget Ændringsforslag for ikke at lægge Hindringer i Vejen for, at der kunde komme en saadan Forhandling i Stand. Vi have kun villet tage alt nødvendent Forbehold, saaledes at vi, naar der kommer en Konvention en Gang med Fredningsbestemmelser, som vi mene ikke at kunne tiltræde, fordi vi ikke tro, de ere heldige for Fiskerne, ikke ville have mindste Forpligtelse til at gaa ind paa dem. Vi ville ikke have, at det skal siges, at vi gennem den Frihed, vi have givet den danske Regering, egentlig have en moralsk Forpligtelse til at gaa ind paa, hvad den bliver enig med andre Landes Regeringer om. Vi have som sagt ikke kunnet forstaa, at dette skulde være, som det siges i Fler-tallets Betænkning, et passende Grundlag, men vi have ikke villet lægge nogen Hindring i Vejen og indse vel, at et saa lille Mindretal heller ikke kunde have nogen Udsigt til mod Landbrugsministerens Vilje at sætte Fredningsbestemmelser ind, som kunde danne et Grundlag. Vi kunne herefter ikke stemme for Ændringsforslaget, men finde heller ikke nogen Anledning til at stemme imod det.